

Szovjet szovjet kiüldött:

Még magasabbra kell emelnünk a békéért folyó harc zászlaját

A taps viharrá fokozódott, amikor az elnök bejelentette, hogy a következő szónok Moszkva küldötte, Gavrilov. A kongresszusi küldöttek felállva lelkesen tapsolva üdvözlék a hős lenini Komszomol képviselőjét.

Engedjétek meg nekem — kezdte meg beszédét —, hogy a Szovjetunió fővárosa, Moszkva — ahol a nagy Sztálin él és dolgozik — fiainak és leányainak nevében átadom a Demokratikus Ifjúsági Világszövetség kongresszusának forró üdvözlését. (Felállva percekig lelkesen éltetik Sztálint).

A reakció sötét erői új világháború kirobbanását kísérlik meg, mondotta. És ha az imperialistáknak nem sikerül új háborút kirobbantaniuk, annak oka a világ népeinek egysége és meghatározott elszántsága, amellyel minden háborús gyújtogató ellen har-

colnak. A Szovjetunió népeinek nagy vezére, Sztálin elvtárs megjósolta a háborús gyújtogatók elgondolásainak elkerülhetetlen csődjét.

Olyan körülmények között, amikor elszánt küzdelem folyik a béke hívei és a háborús gyújtogatók között, nekünk még magasabbra kell emelnünk a békéért folyó harc zászlaját.

Fogadjuk meg, hogy minden erőnket, energiánkat a békéért, a demokráciáért, nemzeti függetlenségért, az ifjúság jobb jövőjéért folytatott harc ügyének szenteljük.

Száz- és százmillió egyszerű ember tekint nagy reménnyel és szeretettel Moszkvára, a béke és a népek szabadságának és függetlenségének zászlóvivőjére. Ezért mi, a jövőben is erősíteni fogjuk országunk hatalmát, hogy mint hatalmas, megint-hatatlan szikla álljon a béke órákért. (Zugó taps.)

El vagyunk szánva a végsőkig harcolni a háborús uszítók ellen

Számunkra semmi sem szebb, mint a mi szovjet hazánk, semmi sem drágább és közelebb álló, mint Lenin és Sztálin nagy pártja. Nekünk nagyon drága a mi szabadságunk, hazánk és jövőnk.

Nem akarunk háborút és keményen kiállunk a béke ügye mellett — mondotta ezután. — Fővárosunk ifjai és leányai megbíztak: Mondjam el a kongresszusnak, hogy Moszkva ifjúsága a jövőben is a béke harcainak

első sorában áll és a jövőben is erősíti az egész világ demokratikus ifjúságának baráti kapcsolatait.

Véleményünk szerint meg kell erősíteni az éberséget a világ ifjúsága demokratikus egységének ellenségeivel szemben, bátran le kell lépni a áruló szerepükre. Szünet nélkül fel kell világosítani az ifjúságot, hogy a mi erőnk az egységes tömörülésben van: abban, hogy el vagyunk szánva a végsőkig harcolni a háborús uszítók ellen.

Ezután a felháborodás hangján szólt a Tito-klika gyalázatos árulásáról. Végül felhívta a világ ifjúságát: Fordítsuk minden erőnket arra, hogy megvédjük a szilárd és tartós világbékét, a fiatalság becsületét, szabadságát és jobb jövőjét.

A nagy tapsai fogadott beszéd után Dorothy Hynds üdvözölte a kongresszust.

Az indonéz ifjúság küldötte Szogiono felszólalásában arról beszélt, hogy az amerikai imperializmus gazdasági befolyása egyre erősödik Indonéziában.

Ramis Alia, az albán fiatalok nevében beszélt. Elmondotta, hogy a Szovjetunió hatalmas győzelme lehetővé tette egy új demokratikus Albánia építését.

Utána Ivan Basev előterjesztette a főtávkárság javaslatát, a határozati javaslatokat, a kiáltványt megszövegező bizottságok elnökeire és tagjaira vonatkozóan. A kongresszus a javaslatot egyhangúlag elfogadta.

Izraeli küldöttek felszólalása után a hétfői kongresszus véget ért. A tanácskozást kedden reggel folytatják.

Rendezték

a vidéki színházak kérdését

A szegedi színház igazgatója Benkő Miklós elvtárs lesz

A minisztertanács rendezte a vidéki színházak kérdését. A most következő évadtól kezdve valamennyi színház a művelődési minisztérium hatáskörébe tartozik majd. Október elsejére nyolc vidéki színházat szerveznek át. Ezek közül hatnak vidéki, kettőnek budapesti székhelye lesz. A vidéki színházak székhelye: Győr, Pécs, Szeged, Kecskemét—Szolnok, Debrecen és Miskolc lesz. Budapesten utazóoperát és bányaüdvözlő látogató együttest szerveznek.

Az új szegedi színház művészeti vezetésére Benkő Miklós elvtárs kapott megbízást. A debreceni színház művészeti igazgatója Horváth Jenő elvtárs, a Kecskeméti—Szolnoki

pedig Márki Géza elvtárs lesz.

Az összes vidéki színházak október elsején nyitják meg kapukat. Döntő mértékben megváltozik a műsorpolitika, a sok esetben destruktív, nivótlan darabok helyett a jövőben mindenfelé a haladászellel szovjet és magyar írók drámáit és operettjeit játsszák. Mindegyik színház élére a művészeti igazgatón kívül munkáigazgató és gazdasági vezető is kerül. A színházak vezetésének legfontosabb feladata a közönségszervezés és a helyes műsorpolitika kialakítása lesz. A jól bevált lájszínház-előadásokat őszől kezdve tovább folytatják és tovább fejlesztik.

A munkásosztály fiai

meghódították a levegőt

Káprázatos légiparádé a vasárnapi repülőnapon

Vasárnap délelőtt a nemzetiszínű és vörös zászlókkal díszített budaörsi repülőtéren százezer tömeg gyönyörködött a magyar légierő káprázatos felvonulásában. A hatalmas légiparádén résztvevő Szakasits elvtárs, Farkas Mihály elvtárs honvédelmi miniszter, valamint a kormány több tagja. A felejthetetlen szépségű felvonuláson bemutakoztak a szovjet, lengyel, csehszlovák és román modellezők is.

A közönség lelkesen üdvözölte a motoros, vitorlázó, modellező és ejtőernyős századokat. Ezután Lenin, Sztálin és Rákosi elvtársak arcképeivel díszített gépek zúgtak el a repülőtéren felett.

Ezután a fiatal repülőmodellezők, majd a vitorlázó repülő mutatták be nagy tudásukat. A vitorlás egyéni műrepülés után a vitorlázó repülés magasiskolájának bemutatása következett, majd a motoros gépek mutatták be káprázatos gyakorlataikat. A léggömbvadászat és az ejtőernyősök gyakorlatainak bemutatása után kétélékrepülés következett, majd 20 gép ötágú csillagalakzatban vonult el a százezer tömeg előtt.

A repülőnap bebizonyította, hogy a munkásosztály fiai meghódították a levegőt, hiszen az új sportrepülő legnagyobb része üzemi munkás és parasztszervezmények. A káprázatos bemutató az Internacionálé hangjával ért véget.

Szünet nélkül működnek a görög monarchofasizista vérbírók

Az athéni bábormány terrorhadjárata a görög hazafiak ellen napról-napra fokozódik. A vérbírók szünet nélkül működnek. Még az athéni sajtó cen-

zurázott jelentései is beismérik, hogy augusztus hónapban 157 halálos ítéletet hajtottak végre. A kivégezettek egyharmada nő volt.

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa által megválasztott kormány letette a hivatali esküt

A minisztertanács tagjai személyében változás nem történt

A kormány a szeptember 2-án tartott minisztertanácsán elhatározta, hogy a Magyar Népköztársaság Alkotmányának életbelpése folytán lemond. Dobi István miniszterelnök a kormány lemondását a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának szeptember 3-án bejelentette.

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa szeptember 5-én tartott ülésén a minisztertanács elnökévé egyhangúlag Dobi István, elnökhelyettesévé Rákosi Mátyás elvtársat, államminiszterévé Gerő Ernő elvtársat, a minisztertanács tagjainak pedig külügyminiszterévé Kállai Gyula

elvtársat, belügyminiszterévé Kádár János elvtársat, honvédelmi miniszterévé Farkas Mihály elvtársat, pénzügyminiszterévé Kossa István elvtársat, igazságügyminiszterévé Ries István elvtársat, nehézipari miniszterévé Zsifinyecz Mihály elvtársat, könnyűipari miniszterévé Marosán György elvtársat, földművelésügyi miniszterévé Erdei Ferencet, külkereskedelmi miniszterévé Rónai elvtársat, belkereskedelmi miniszterévé Bognár Józsefet, építésügyi miniszterévé Darvas Józsefet, közlekedés- és postaügyi miniszterévé Bebrits Lajos elvtársat, népművelési mi-

nisztérévé Révai József elvtársat, vallás- és közoktatásügyi miniszterévé Ortutay Gyulát, népjóléti miniszterévé Ratkó Anna elvtársnőt választotta meg. Ezek szerint a minisztertanács tagjai személyében változás nem történt.

A minisztertanács elnöke és a minisztertanács tagjai Szakasits Árpád elvtárs, az Elnöki Tanács elnökének kezébe letették a hivatali esküt.

A minisztertanács ezután Dobi István elnökletével megtartotta első ülését.

SZTÁLIN UTAT MUTAT

Részlet Iljin: A nagy futószalag című regényéből.

A volgai traktorgyár életében veszélyesen feltorlódo problémák megoldására — a szovjet nép nagy vezetője, maga Sztálin elvtárs adja meg a választ. Beszéde jényle reflektorként világít a hibák szövevényébe, rámutat a mulasztások gyökereire.

A konferencián a zsúfolt szék sorokban ott a volgai gyár leváltott vezetője, Ignátov és ott ül Szeliversztov, a mostani vezető is...

1931 február negyedikén reggel híre terjedt, hogy délután a konferencia bezárása előtt Sztálin elvtárs fog beszélni. A küldöttek, akik már régen vártak erre a beszédre, sieltették a munkát az egyes alosztályokban, hogy tizenkét órára végezzenek. Az üléstermet és a szobákat, melyek az alosztályok munkája folyamán bepiszkolódtak, kitakarították és kiszellőztették.

A küldöttek közül azok, akik remélték, hogy még ma az esti vagy éjszakai vonattal el tudnak utazni Moszkvából, részben szétszéledtek a városba, hogy a hivatalokban ügyes-bajos dolgukat elintézzék, másik részük utazás előtti bevásárlásait végezte el, de általában már majdnem teljesen a vonaton érezték magukat. Moszkvához és a konferenciához már csak a Sztálin neve iránt érzett tisztelet fűzte őket, mert megszokták, hogy Sztálin beszédeiben mindig valami újat, rendkívül világos és pontos utmutatásokat kapnak munkájukkal kapcsolatban. Minden egyéb tekintetben Moszkván kívül voltak, saját környezetükben vagy üzemeikben, melyekből a konferencia napjaiban nem a legbiztosabb hírek érkeztek. Főképpen a szénipar és az építkezések munkásai aggódtak. Kezdte felütni fejét a munkaerőhiány, a termelés csökken, a kegyetlen fagy is beállt, — a tervet nem tel-

jesítették. Már a konferencia második-harmadik napján utazni akartak. De nem utaztak el és így bevárták Sztálin beszédét.

Barkov nem messze Ignátovtól és Szeliversztovtól, a harmadik sorban ült és a gyárból érkezett levelet olvasságta. Nehezen heverte ki a gyárból történt összeütközést és lelke mélyén még mindig nem volt teljesen meggyőződve, hogy ebben az esetben munkástársainak volt igazuk. De mit tehetett volna?

Szakképzettsége szerint kovács volt, de a forradalom elején gazdasági természetű feladatokkal bízták meg. A tizenkét év alatt hat kormányzóságban tíz tisztséget viselt. Volt az állami gazdasági tanács elnöke, közönségi gazdaság vezetője és a legkülönbözőbb üzemek igazgatója. Szervezőnek szokta tartani magát, főleg adminisztrációs és politikai ügyekkel foglalkozott, a technika a mérnökök dolga volt nála. A különböző

gyárakban eltöltött évek alatt kiválasztott néhány magához közelálló mérnököt és maga köré gyűjtötte őket.

De most már, múltán négy hónapot dolgozott a gyárban és nemrégiben lezajlott a technikai tanács értekezlete, ahol a gyári mérnökök szervezettlen léptek fel a gyárigazgatóság vonalvezetése ellen, úgy érezték, hogy egyre süllyed, hogy mellig süpped a mocsárban és minél több mozgást végez a menekülésre, annál mélyebbre merül.

Barkov fészkeledni kezdett, hogy még kényelmesebben elhelyezkedjék a karosszékekben, amikor egyszerre lármát, kiabálást és tapsot hallott maga körül. Elkésve állt fel és elkezdett a többiekkel kiabálni és tapsolni.

Az elnökség mögött nagy lármát hallatszott. Ordzsonokidze, aki vállára vetett téli bundában ült, felemelkedett és kisse meghajolt; szürkebluzos titkára valamint a fülébe sugott. Valamilyen rendelkezést adott át. A lármát fokozódott: az elnökség mögött tolongó tömegben nyugtalan mozgás kezdődött.

Ordzsonokidze a terem felé fordult és emelt hangon kiáltotta.

— Megjött Sztálin!

Sejteni lehetett ezt már abból a mozgólármából is, amely az elnökség mögött végbement. A padsorokban eljeneztek és tapsoltak, sokan nyakukat nyújtogatták, hogy meglássák az elnökség körül tolongó tömegben Sztálint. De ő még nem volt ott. A lármát és a kiáltásokat fokozódott, az elnökség felállt. A felugráló tömeg között kisse meggyorsított, energikus léptekkel haladt el Sztálin. Szokott kék öltönyében. Zsebéből néhány jegyzetpapírt húzott elő és maga elé helyezte az emelvényre.

A kiáltás, lármát és tapsvihart fokozódott, egyetlen szünet nem akart zsvajjá olvadni össze, melyet csak ritkán szakított félbe egy-egy éles hang: »Eljen a párt vezére!«, hogy azután újból belemeryüljön az állatános zsvajba.

Sztálin állt. Balkeze hüvelykuját zubbonyja szegélyébe fűggesztette, jobbkeze mozdulatlanul ereszkedett alá az emelvényre.